

սկիզբը, նրանք կարող են խիստ օգտակար լինել երեխաներին:

ԺԳ.

Պ. Ն. Տէր—Ղեկնդեանցի ուշքը դարձնում ենք (ինչպես Պ. Ս. Պ. էլ նկատում է իւր յօդուածում) իւր աշխատութեան մէկ խոշոր պահանջութեան վերայ: Մայրենի Լեզուն լի է բազմաթիւ (երևի սովորական) սխալներով, սկզբից մինչև վերջը քիչ քիչ, ինն հարիւրից (900) աւելի՝ տառերի, կէտադրութեան և առգանու- թեան նշանների սխալներ կան, որ ո՛րքան վատ հետեւանքների պատճառ է հազարաւոր երեխաների ձեռքում: Ի՞նչէն ինքը պարտք վերցում մի քանի սխալները ցոյց տալով՝ խնդրումէ Պ. Պ. ուսուցիչներին՝ միւս մանր սխալները (մանր սխալներ) ուղղել: Բայց միթէ կարելի՞ է այնքան սր- խալները ուղղել քանի՞ մէկը: Մտածե միայն երկրորդ սովորութեան ժամանակ մեծ խնամքով մաքրել այդ բոլոր մանր, բայց մանուկների համար մեծամեծ դայթակութեան քարերը:

(ՍՆՅԵՆ Է ԵՄՊՅՅ)

ԲԻԻԶԱՆԳԵԱՆ ՍՈՒՐԷԱՆԳՈՒԿԷ.

Արջնայ:— Երիտան:— Կրտ. եւ Բագ. ժողովներ:— Ա.Ե. Լայ- րապետի Կոնգրակ:— Ազգային վարժարան:— Լակամասուններ:— Բողոքական:— Գաւառներէն:— Ազգ. Լրագիրք:— Ս. Երուսաղէմի հին խնդիր:

Կիւլմամ կատարել . . . Խմբագրութեանդ առաջարկութիւնը տեղւոյս ազգային անցից վերայ հակիրճ տեղեկութիւններ տալու:

Աւրախ եմ, որ Լայպպի եղբայրք մեր հետզհե- տէ արժննայու վերայ են, և այսուհետեւ չեմ կար- ծեր որ ամեն մարդու դերերուն դիւրաւ հաւատան, թէ և այս ալ երբեմն լաւ հետեւանք չունենար, բայց Ս. Խրիմեան պատրիարքի շնորհիւ ինչպէս շատ վնասներ տեսանք, նոյնպէս այս ակտը ևս տարածուեցաւ:

Տար Լստուած, որ ապագային մէջ աւելի չը- վատթարանար:

Մի մեծ շարժում կայ ամեն տեղ Խրիմեանը հրաժարեցնելու համար, որ արդարեւ հակառակ ազգային շահուց և օգտից՝ խիստ վտանգաբեր մի դրութեան հետեւեցաւ, և սուած հարուածը շատ տարիներէ զինի կրուժին եթէ այլ ևս յաւելուածք չբարդուին:

Այսու ամենայնիւ կայ մի կուսակցութիւն՝ որ երկնչելով թէ մի՛ զուցէ անձրեւէ փախչին և կար-

կուտի բռնուին Ե.Ֆէնդիւնեւան խորամանկու- թեանց և անձնասիրութեանց ի շնորհս, ուստի կա- ղաչեն զԽրիմեան և կհրաւիրեն յուղղութիւն և ի պաշտպանութիւն ազգային շահուց և ի ճիշտ գործադրութիւն Սահմանադրութեան:

Այժմ ունեցանք օրինաւոր Արօն. և Բաղ. ժո- ղովներ: Գոհ եմք սոցա բռնած խոհեմ ընթաց- քէն՝ որ միմիայն յօգուտ Ազգի կնկրաին գործել: Սոցա բռնած ընթացքը արդարեւ գործնական է և առայժմ մեծ ետանդեամբ կարգի կրնն աղպ. գործերը:

Թէ և Գ.Եր. Խրիմեան Ե.Ֆէնդիւնեւան ձեռք գոր- ծիք եղած՝ երբեմն ինքնին՝ առանց սոցա զիտու- թեան՝ միապետական դրութիւն և հակասահմա- նադրական ընթացքներ կրունէ և քմահաճոյ հրա- մաններ կարծակէ, բայց շնորհակալ եմք մեծապէս՝ որ նոքա ներողամիտ կլինին և կրճանան համա- ձանութիւն ընել և խոտվութեանց առաջը առնուլ:

Մաղթեմք՝ որ ըստ այսմ՝ յարատեւեն:

Ժողովուրդը մեծ ուշադրութեամբ և անհամբեր ոգով կըզիտէ Լեոնենք թէ Երեսի. ժողովը ինչ պիտի որոշէ և ո՛րք պիտի ընտրէ ամենայն Լայոց Ա.Ե.Տ. Լայրապետի պահանջած երկու անձիւքը փութով ի Ս. Եջմիաժին ուղղելու: Ս. Խրիմեանն կընայ ինքն գալ, բայց չեմ կարծեր որ յաջողի:

Չեղ և կողմանցի համար կարեորութիւն չըպի- տի ունենայ Ազգային Օրիոյդաց Աւարժարանի ցաւալի և դժբաղք խնդիրը:— որ նախատինք կը- ընրէ Ազգիս, — վասն որոյ կը եմ նորա մասին:

Լակահասունեան և Լասունեան Լուովմէական ազգայնոց խնդիրը բաւական պարզեցաւ:

Գեր. Լասունեան գրեթէ արքայիցաւ ի իւր- ուովմ, յորմէ բանագրանաց շանթեր արձակել կապտնայ, բայց ոչինչ արդիւնք պիտի ունենայ:

Արդէն Լակահասունեանք ընտրեցին իրենաց Ազգապետը կամ պատրիարքը, որն որ Բ. Գոան հրովարտակաւ հաստատուեցաւ պաշտօնին մէջ:

Թէ և հակառակութիւնքը կը շարունակեն եր- կու կուսակցութեանց մէջ, և երբեմն ցաւալի հետեւանքներ կծնին, բայց սա անտարակուսակի է որ երբ և իցէ Լակահասունեանք խապառ կյաղ- թեն Լասունեանց:

Թո՛ղ ժամանակը ապացուցանէ:

Բողոքականք շատ տեղեր տակաւ առ տակաւ կնուագին, և նոյն իսկ իւրեանց մէջ մի անհաւ- րին հակակրութիւն կը տածուին ընդդէմ քա-

բողջաց իւրեանց, թէև մի քանի տեղեր ևս նոր ձիւղեր կ'ըլին:

Սա սոցյոզ է, որ սոցյա Տիմքը աւազի վերայ է, և եթէ եկեղեցական դասքը խոհեմ ընթացք բռնէ, երկար չտւեր՝ ամեն տեղ բողոքականութիւնը բոլորովին կանչեալանայ. և ի՞նչ կ'արձէք, աւելի՞ կտուէ. հալածմունքն էր՝ որ բողոքականութիւնը քաղցրացոյց և տարածեց. բայց ասոնց կրօնական կեղծութաստիւր քարոզութիւնք և ընթացքներ շատ շուտ կզգուեցնեն իւրեանց ժողովուրդը, որ յայժ սակաւամիտ են, որք կամ իսպառ կանչեալանան օտար ազգութեան մէջ՝ կրօնի պատրուակաւ կամ շուտով կզգաստանան և կմիանան իւրեանց աղջութեան մեծ մարմնոյ հետ:

Գաւառներէն ամեն օր և ամեն ժամ ցաւալի բուրբեր կհրատարակուին աստ:

Բաւական չէ եղած ժողովրդեան մի քանի տեղ օտարներէն կրած հարստահարութիւնները և զըրկանքը, Խրիմեանի օգուտը կպահանջէ եղեր ամեն կողմ լրտեսներ ունենալ և ժողովուրդը երկպառակութեանց հրախրել և եղբարք եզբօր հետ կուեցնել՝ միմեանց հետ անհաշտ թշնամութեան պատճառ դառնալ ինչպէս ի Պրուսա, ի Սերաստիա, յԱմասիա և ի Մարսուան, ի Վան, ի Մալթիա, ի Վարս, և համարեա՝ թէ բոլոր տաճկաստանի վիճակները:

Այսպիսի մի քանի խառնակիչ լրտեսներ առաջուած են այդ կողմերդ ալ ի Ռուսաստան:

Գանք տեղւոյս Ազգ. լրագրաց:

Մեծագոյն մասը՝ որ ազգային շահուց և իրականց եկեղեցւոյ և սուրբ անանդութեանց պաշտպան են և բերան հասարակութեան, կ'ընդհարեցնուցին և անկողմնակի ջանքերովը կհայածուին և կվնասուին ըստ նիւթականին՝ ինչպէս մի քանի ամիս առաջ պատահեցաւ:

Երբեմն բոլոր լրագիրք գրէթէ խարուած էին և արձագանք, բայց այժմ արթնած և բոլորովին տարրեր ընթացք բռնած են Ազգ. գործոց և Ս. Խրիմեանի համար:

Սոցյա մէջէն դուրս պէտք է հանել Մասիսը, որ միմիայն շողբորթութիւն զիտէ, երբէք մի «կղերական» չունի, միշտ իւր անձին նիւթական օգուտ տուողին կառքը կը նստի, այսօրուան պաշտպանածը՝ վազը զիտէ պախարակել — և հակադարձը — և այն ո՛չ թէ ճշմարտասիրութեամբ և արդարասիրութեամբ: Նոյնպէս Մեղուն, նոյնպէս Եփրատը: Ասոնք հակազգային շահուց և իրականց պաշտպաններու գործիքներն և արձագանքներն են:

Սուրբ Երուսաղեմի մեր ազգ. կարուածոց վերայ Լատինք և Յայնք միշտ բռնարարութիւններ կգործեն:

Ս. Յակոբայ վերջին իննգիրը իսպառ շփոթացած՝ մի հին իննգիր ևս կյուզին Լատինք:

Ահաւասիկ Փոռնիքն կորինաչեմ:

Երուսաղեմայ մեր ազգային տաճարին մէջ Լատինաց պատարագելու կամ չպատարագելու խընդիրը դեռ վերջնական կերպիւ չուժուած, ուրիշ կամ հին իննգիր մի դարձեալ երևան կրած է:

Ասակց չորս տարիի չափ յառաջ Բէթղէհէմի պրին վարագործները այրեցան, և հոն գտնուած մեր ազգային եօթը պատկերները աներևոյթ եղան: Բէթղէհէմի այրը ըստ որում Հայոց Յունաց և միանգամայն Լատինացն է, այն ատեն երկը ազգաց մէջ մեծ խնդրոյ և յուզման պատճառ եղաւ այս դէպքը, և կայսերական կառավարութիւնը միջամտելով որոշեց որ պրած վարագործին անդ ուրիշ միւս արքունի գանձէն չինուի, և մեր ազգային վանքը պատկերները դնելու արտօնութիւն ունենայ ինչպէս դարերէ հետէ ունէր:

Արդ վարագործը շինուած և Երուսաղէմ դըրկուած է կայսերական կառավարութեան կողմանէ, բայց դարձեալ վերջացած չէ իննգիրը. որովհետև Լատինք վարագործին վերայ Լատինական նշաններով գոցած են, իրր թէ բոլոր այրը իւրեանց սեպհական եղած ըլլալ: Ահաւասիկ, ի իննգրոյ Ս. Պատրիարքին Երուսաղեմայ մեր ազգային Պատրիարքարանը կբողբէ և միանգամայն կպահանջէ որ ըստ վաղեմի սովորութեան պրին մէջ եօթը պատկեր ունենայ և ո՛չ վից, ինչպէս կպահանջեն Լատինք: Այս մտօք թագրիր մի առ Բ. Գառն գրել որոշուած էր, բայց զրկուիլը չըսեցինք:

Մէկ կողմանէ մեր ազգային Պատրիարքարանը յիշակ իննգրոյն համար պայտիտ բողբո մ'ըրած ատեն, կլսեք թէ միւս կողմանէ ալ Երուսաղեմայ Յունական Պատրիարքն պիտի բողբո և իննգրէ կայսերական կառավարութեանէն, որ վանքը շինէ վարագործին, իրեն ինկած մասը, որպէս զի Լատինք յապագային դարձեալ իննգիր յարուցանելու իրաւունք չունենան, պատճառելով թէ կայսերական գանձէն շնորհ մ'է Լատինաց համար և միայն Լատինաց սեպհական է:

Ծաւ է լսել՝ եթէ որ քաղաքականութեան մաս չկայ, Գեր. Խրիմեան Պատրիարք անցեալները հետագիր տուած էր ի Ս. Երուսաղէմ թողուլ Լատինաց՝ որ Ս. Յակոբայ մէջ պատարագեն: Բայց չեմ կարծեր որ նորա հետագիրը արձագանք գտնէ Ս. Երուսաղէմի Միաբանութեան ատջև և մեր Եկեղեցւոյ իրաւունքը զոհուի օտարին:

Այս իննգիրը վերջացած համարելու է:

Առայժմ այսքան:

Ձեր խնայքի ծառայ Հայկ . . .

1872 Սեպտ. 4

Յի-Ալեքսանդր:

Ի ՏԵՐ ՆՆՁՈՒՄՆ

ՊՕՂՈՍ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ ԶՄԻՒՌՆԻՈՅ.

Պօլսոյ լրագիրք գուժեցին երբեմն Ա. Պօլսոյ Պատրիարք Գ. Եր. Պօղոս սրբազան Երբեպփակոպոսի Ջմիւռնոյ Առաջնորդի Ի Տէր ննջումն:

Ըստ այսմ կգրէ Օրագիրը:

Պատրիարքարան քաշուած հեռագրէ մը կիմանալք թէ նախկին Պատրիարք Պօղոս Սրբազան վախճաներ է իւր խոր ծերութեան հասակին մէջ:

Պօղոս սրբազան երեւելի տաղանդի տէր մէկն էր, մանաւանդ եկեղեցական գործոց խիստ նախանձախնդիր, և եթէ իւր Պատրիարքութենէն անկման օրեր ցաւալի դէպքեր պատահեցան որ Պատրիարք իւր գահէն ովաննայով իջած է, ուստի անցեալին ամենայն անյիշաչարութեամբ կը ցաւէր որ եկեղեցական խնդրոց խիստ նախանձախնդիր Սրբազան մը կորսնցուց ազգը:

Սեղ. 15:

Մասինս ևս հեռեւեալը կգրէ:

Ամենապատիւ Տ. Պօղոս Սրբազան Երբեպփակոպոսի վախճանման լուրն արդէն ծանօթ է մեր ընթերցողաց:

Հոգեկոյս Սրբազանն աշակերտ էր Պրուսայու և Նիկիոսիոյ այն մեծանուն առաջնորդ Բարաբոզեան Պօղոս Սրբազանին որ Արմաշու վանաց հիմնադիրն եղած է: Իւր մանկութեան պատմութիւնը մեզ անծանօթ բայց եկեղեցական կեանքը ծանօթ է, և արդարութեան պարտք մի կը համարիմք խոստովանել թէ իւր սրբակրօն վարդապետին պէս անարատ և անտողեւտ էր ի վարս, հմուտ և նախանձաւոր կարգաց և աւանդութեանց եկեղեցոյ, միով բանիւ կատարեալ Հայ եկեղեցական, որոյ նմանը դժբաղդարբար քիչ կը գտնուի այսօր մեր եկեղեցական դասուն մէջ:

Իւր պատրիարքութեան ժամանակ մանաւանդ վերջերը՝ դժգոհութիւնը ծագեցան իր դէմ, բայց որ պատրիարք կրցած է բամբասանքէ և դժգո-

հուժեռէ ազատ մնալ, կամ մանաւանդ որն ովաննաներով չէ ի գահ հանուած և ետքն ալ ի խաչ հան զգալներով վար չէ առնուած, Պատրիարքութեան փափուկ և ծանր պաշտօնին ճակատագիրն է այս, որում Պօղոս սրբազան ալ ենթակայ եղաւ: Իբրև պատրիարք կրնար իւր նախորդաց պէս մանր և շատ անպամ ակամայ թերութիւններ ունենալ, բայց իբրև եկեղեցական և իբրև եպիսկոպոս՝ իւր աստիճանակիցներուն շատերը կը դերագանցէր իւր հմուտութեամբն և կրօնաւորական բարեմասնութեամբը:

Ուստի կրնամք ցաւերով ըսել թէ Հայաստանայց եկեղեցին ընտիր եկեղեցականէ մի զրկուեցաւ:

Սեղ. 14:

ՏՕՆԱԽՄԲՈՒԹԻՒՆ.

Ե. յօր (սեղ. 30) արժանավարելու Հանդիսիւ կատարուեցաւ Ա. Ի. Հայրապետի ամենայն Հայոց Տ. Տ. Գ. Էորդեայ Գ. ի անուան Տօնախմբութիւնը:

Մաղթանքի ժամանակ Ա ըթանէս Ա յարդապետ և Ջօհրայ Ուրարակիրը ձառեր կարդացին, ինչպէս ի Սեղանատան ևս մի ուղերձ ընթերցաւ Մայր Աթոռոյս ուսումնարանի աշակերտ դպիր Արշակ Պալասանեան:

Յերեկոյն ճրագավառութիւն եղաւ:

Յաջորդ ամսագրոյ մէջ արժան կը համարիմք հրատարակել երեք ձառերը:

Կ Ա Ն Թ Ե Ղ.

Տփլիսեցի Մեծ. Գ. Էորդ Ասայեան Երիտաղմեանց մի մեծ ազակեայ ջահաձև Անթեղ ընծայեց Ս. Տաճարիս Իջմիածնի:

Շնորհակալութիւն կ'յայտենմք յիշեալ անձին: